

KWICZENIE (2) *sb n*

N sg kwiczeni(e) (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde w objaśnieniu s.v. kwik.

1. Wydawanie głosu charakterystycznego dla świni; *grunnitus* *Mącz, Cn* (1) :

Wyrażenie: »kwiczenie świńskie, [świnie]« = stridor suis, vox porcorum parvorum Cn (1): *Grunnitus, Kwiczenie świńskie. Mącz* 150a; [*Grunnitus, der fchweinen fchreyen. P. kwiczenie świnię Volck* 263].

2. *Skrzypienie, zgrzytanie* (1) : *Stridor, Skrzitanie/ kwiczenie/ skrzypienie. Mącz* 420d; [*Kwik et Kwiczenie/ Grunnitus, stridor. Volck* Kkk].

Synonimy: 2. skrzypienie, skrzytanie.

Cf **KWICZEĆ, KWIK**